

În fața morții

„Eu n-am crezut încă niciodată nimic!”, a strigat tare în marea adunare, vorbitorul liber-cugetător în cadrul unei discuții, bătându-se în piept. După el a vorbit un muncitor simplu, care mărturisea că este creștin. Dar ce a spus el, a lovit ca o bombă. Probabil că în toată acea săptămână de evanghelizare nu s-a putut spune nimic mai bun și mai potrivit, decât ceea ce a expus acel om care îl confunda pe „mie” cu „pe mine”.

Cam așa a spus:

„Voi îl cunoașteți toți pe” - și a rostit un nume. „El era unul de-ai voștri, voi, liber-cugetători din spate. El n-a lipsit de la niciuna dintre adunările voastre. Și voi doar știți cum se fălea cu necredința sa și că el credea numai ce vedea. Știți, de asemenea, cum m-a batjocorit și m-a ironizat în fabrică din cauza credinței. Eu nu i-am purtat pică. Dar voi știți, de asemenea, că de curând a fost dus afară, la cimitir. N-ați fost și voi acolo? N-ați auzit ce spunea vorbitorul vostru liber-cugetător la mormântul unui tovarăș? Doar era predica deznădejdiei. Poate că lui i-ar fi rămas cuvântul blocat în gură, dacă ar fi văzut moartea acelui om care era coborât în groapă. Și pe voi v-ar fi trecut fiorii. Știți cum a murit? Eu știu. Și dacă o spun aici, cred că acționez din însărcinarea decedatului. Soția sa, dacă este aici, poate să fie martoră, dacă spun adevărul. Când i s-a apropiat moartea, a pus să mă cheme, pe mine, cel pe care îl batjocorise cândva. O, dacă ați fi văzut fața lui schimonosită de teamă, dacă ați fi văzut cum îmi striga: «Heinrich, Heinrich, roagă-te cu mine, roagă-te cu mine, există totuși un Dumnezeu, există totuși o eternitate!» Îngrozitoare au fost aceste clipe! Îngrozitoare a fost plecarea sa! În fața morții nu se minte!”

Scho.

Titlul original: „Im Angesicht des Todes”
din *Samenkörner* (Neue Folge 28) 1934, pag. 10-11.